

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาลักษณะส่วนบุคคล เศรษฐกิจ และสังคมของสมาชิกกลุ่ม 2) ศึกษาความคิดเห็นของสมาชิกกลุ่มต่อบทบาทส่งเสริมอาชีพขององค์การบริหารส่วนตำบลวงเหนือ อำเภอดอยสะเก็ด จังหวัดเชียงใหม่ และ 3) ศึกษาปัญหาและอุปสรรคในการส่งเสริมอาชีพกลุ่มทอผ้าขององค์การบริหารส่วนตำบลวงเหนือ อำเภอดอยสะเก็ด จังหวัดเชียงใหม่ ผู้ให้ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้คือ สมาชิกกลุ่มทอผ้าและตัดเย็บเสื้อผ้า บ้านวงเหนือทั้งหมดจำนวน 71 คน และใช้แบบสัมภาษณ์เป็นเครื่องมือในการรวบรวมข้อมูล ข้อมูลที่เก็บรวบรวมถอดรหัสและวิเคราะห์ด้วยโปรแกรมสถิติสำเร็จรูปเพื่อการวิจัยทางสังคมศาสตร์ (Statistical Package for the Social Sciences; SPSS Window) ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

ผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่ (ร้อยละ 94.37) เป็นเพศหญิง โดยมีเพศชายเข้าร่วมเป็นผู้ร่วมทุนและสมัครเข้าเป็นสมาชิกกลุ่มโดยคณะกรรมการกลุ่มเป็นผู้คัดเลือก มีอายุมากที่สุด 52 ปี อายุน้อยที่สุด 23 ปี และมีอายุเฉลี่ย 47 ปี ผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่ประกอบอาชีพค้าขาย/ทำธุรกิจส่วนตัวเป็นอาชีพหลัก โดยมีรายได้รวม 9,000 บาทต่อเดือน น้อยที่สุด 500 บาทต่อเดือน และมีรายได้เฉลี่ย 3,024 บาทต่อเดือน

ผู้ให้ข้อมูลทั้งหมด เป็นสมาชิกกลุ่มทอผ้าและตัดเย็บเสื้อผ้า โดยมีระยะเวลาในการเป็นสมาชิกกลุ่มทอผ้าและตัดเย็บผ้ามากที่สุด 3 ปี โดยทั้งหมดยังไม่เคยมีประสบการณ์ในการเป็นสมาชิกกลุ่มทอผ้าและตัดเย็บเสื้อผ้า

สมาชิกกลุ่มแม่บ้านเกษตรกร กลุ่มทอผ้าและตัดเย็บเสื้อผ้า บ้านวงเหนือ มีความคิดเห็นว่า องค์การบริหารส่วนตำบลวงเหนือ มีบทบาทส่งเสริมอาชีพของกลุ่มทอผ้าอยู่ในระดับปานกลาง (คะแนนเฉลี่ย 2.72) โดยมีคะแนนเฉลี่ยจากมากไปน้อยคือ บทบาทในการคัดเลือกและใช้ประโยชน์จากผลิตภัณฑ์ทอผ้าและตัดเย็บเสื้อผ้า (คะแนนเฉลี่ย 2.83) บทบาทในการถ่ายทอดความรู้และเทคนิคทอผ้าและตัดเย็บเสื้อผ้า (คะแนนเฉลี่ย 2.80) บทบาทในการแก้ไขปัญหาของกลุ่มแม่บ้านทอผ้าและตัดเย็บเสื้อผ้า (คะแนนเฉลี่ย 2.77) บทบาทในการให้คำแนะนำกลุ่ม (คะแนนเฉลี่ย 2.76) บทบาทในการให้ข้อมูลข่าวสารการผลิตทอผ้าและตัดเย็บเสื้อผ้าการตลาดแก่กลุ่มทอผ้า (คะแนนเฉลี่ย 2.68) และบทบาทในการจัดสรรงบประมาณส่งเสริมอาชีพทอผ้าและตัดเย็บเสื้อผ้า (คะแนนเฉลี่ย 2.51)

สำหรับปัญหาและอุปสรรค ในการส่งเสริมอาชีพกลุ่มทอผ้าและตัดเย็บเสื้อผ้าขององค์การบริหารส่วนตำบลวงเหนือ ผลการวิจัยพบว่า ผู้ให้ข้อมูลมีความคิดเห็นว่าองค์การบริหารส่วนตำบลควรมีบทบาทในการให้ความรู้ด้านเทคนิคการทอผ้าและตัดเย็บเสื้อผ้า โดยการจัดฝึกอบรมและเยี่ยมเยียนกลุ่มแม่บ้านทอผ้าและตัดเย็บเสื้อผ้า ให้มากกว่าในปัจจุบันซึ่งมีการจัดฝึกอบรมเพียงปีละ 1 – 2 ครั้ง ด้านงบประมาณ พบว่า กลุ่มสมาชิกได้รับเงินจัดสรรในจำนวนที่ไม่เพียงพอต่อการซื้อวัสดุอุปกรณ์คร่าวละมาก ๆ ด้านการรวมกลุ่ม พบว่า องค์การบริหารส่วนตำบลไม่มีกฎระเบียบสำหรับผู้ที่ไม่มารวมกลุ่ม เช่น สมาชิกกลุ่มมาประชุมรวมกลุ่มไม่ครบทำให้ขาดความรู้ในเรื่องที่องค์การบริหารส่วนตำบลชี้แจงแนะนำ ปัญหาด้านข้อมูลข่าวสารการผลิตทอผ้าและตัดเย็บเสื้อผ้าพบว่า การให้ข้อมูลข่าวสารเรื่องการทอผ้าและตัดเย็บเสื้อผ้ายังไม่เป็นที่กว้างขวาง

This research was conducted in order to study 1) individual and socio-economic characteristics of members of Luang Nua Farmers' Homemaker group for home weaving in Doisaket district, Chiang Mai; 2) their opinions on occupation promotion roles of Tambon Luang Nua Administration Organization (TAO), Chiang Mai, and 3) TAO's problems and obstacles in occupation promotion. The data were collected from 71 members using the interview schedules and analyzed by the SPSS for Windows.

It was found that most of the respondents were female (94.37%), with male members participating as shareholders. They were 23-52 years old and their average age was 47 years. The majority were mainly engaged in trading and private business. Their monthly income ranged from 500 to 9,000 baht, an average monthly income being 3,024 baht.

All respondents were members of the home weaving and dressmaking group with the longest period of membership of 3 years. None of them had previous experience in weaving and dressmaking.

The respondents had a moderate level of overall opinion on TAO's occupation promotion roles (mean score 2.72). The roles in promoting home weaving from the highest to the lowest scores were: selecting and utilizing the group's products (mean score 2.83), transferring of knowledge and techniques in weaving and dressmaking (mean score 2.80), solving the group's problems (mean score 2.77), giving advice to the group (mean score 2.76), providing information about weaving dressmaking, and marketing (mean score 2.68), and budget allocation for occupation promotion (mean score 2.51).

To promote this occupation, the respondents viewed that TAO should provide more knowledge and techniques of weaving and dressmaking by conducting training and visiting the group more frequently, instead of 1-2 times per year. The respondents' problems were that the budget allocated to the group was insufficient for them to buy weaving and dressmaking materials in bulk; the TAO had no regulations to act upon the members non-participating in group meetings, leading to a lack of knowledge in issues discussed or recommended by TAO; and the information about weaving and dressmaking was not yet extensively publicized.